

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3153/2023. (III. 27.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.659/2021/13. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 43. §-ának felülvizsgálatára vonatkozóan előterjesztett normakontroll lefolytatására irányuló kérelmet visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi személy jogi képviselője (dr. Mayer M. Balázs ügyvéd) útján egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszában az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.099/2020/29. számú ítéletére és a Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság D.481/15/2019. számú határozatára kiterjedően indítványozta a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.659/2021/13. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Másodlagosan, amennyiben az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítésével nem tudja orvosolni az állított alapjogsértést, az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján indítványozta a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. §-ára vonatkozó normakontroll lefolytatását azzal, hogy amennyiben az Alkotmánybíróság hatékonyabbnak ítéli, állapítson meg mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenességet, és kötelezze a jogalkotót egy *lex specialis* megalkotására. [Az indítványozó alkotmányjogi panaszában tévesen az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényt (a továbbiakban: Ákr.) nevesítette felülvizsgálendő jogszabályként, de az általa idézett szövegből egyértelműen kiderül, hogy a Kp. előbb említett rendelkezésének felülvizsgálatát kérte.] Kérte továbbá a jogerős döntés végrehajtásának felfüggesztését.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy lényege, valamint az indítvány a következőképpen foglalható össze.
- [4] Az indítványozó (az alapügyben: felperes) az Európai Szociális Alap és a hazai központi költségvetési előirányzat finanszírozásában nagy összegű, vissza nem térítendő támogatásban részesült – az Emberi Erőforrás Fejlesztési Operatív Program keretén belül – a felsőfokú oktatás minőségének és hozzáférhetőségének javítása körében megvalósítandó fejlesztések érdekében a támogatás kedvezményezettjével (egy budapesti egyetem) közösen. Az indítványozó a támogatási szerződés megkötését követően ajánlatkérésekkel indított beszerzési eljárásban, a projekttel kapcsolatos szakmai feladatok ellátására közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül, 2017. június 26-a és 2018. október 1-je között, több megbízási szerződést kötött magánszemélyekkel, akik részére kifizetéseket is teljesített. A projektet támogató irányító hatóság előbb szabálytalansági eljárást indított, majd jogorvoslati eljárást kezdeményezett az alapügy alperesénél (Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság) a közbeszerzési eljárás mellőzése és a részekre bontás tilalmának megszegése miatt. Az alperes a D.481/15/2019. számú határozatával megállapította a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 19. § (3) bekezdésére tekintettel a 4. § (1) bekezdésének megszegését, az indítványozó által kötött megbízási szerződések semmisségét, és a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzése miatt 1 millió forint bírság megfizetésére kötelezte az indítványozót.
- [5] Az indítványozó az alperes határozatával szemben keresetet terjesztett elő, kérve annak megsemmisítését. Álláspontja szerint a megbízási szerződések keretében ellátandó feladatok különbözősége miatt azokat önállóan kell figyelembe venni. A peres eljárás során, már a per érdemi szakaszában később arra is hivatkozott,

hogy az általa megkötött szerződések ténylegesen munkaviszony létrehozására irányultak, s ekképpen a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontja szerint a Kbt. rendelkezéseit nem is lehetett volna alkalmazni.

- [6] A Fővárosi Törvényszék 103.K.701.099/2020/29. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság szerint az alperes jogszerűen állapította meg, hogy a megbízási szerződések tárgyát képező tevékenységek egységes beszerzést képeznek, s az indítványozó jogsértő módon mellőzte a szerződés értékének egybeszámítását. A közbeszerzési eljárás mellőzésével megkötött szerződések esetén a szerződés semmisségének megállapítása az alperes törvényi kötelezettsége.
- [7] A jogerős döntés megállapította, hogy az indítványozó a jogorvoslati határidőn belül a Kbt. 9. § (8) bekezdés g) pontjára nem hivatkozott, ezért ez érdemben nem volt vizsgálható. A törvényszék mellőzte az indítványozó jogorvoslati határidőn túl előterjesztett bizonyítékainak, hivatkozásainak érdemi vizsgálatát, s utalt arra, hogy a közbeszerzési határozatot támadó perben a bíróság az alperes döntésének és eljárásának jogszerűségét bírálja el. Mindezek mellett észlelte a bíróság, hogy az alperes hatáskör hiányában járt el a 2017-ben létrejött szerződéses esetében, ezért ezek tekintetében a közigazgatási határozat rendelkezéseit hivatalból megsemmisítette, és a kiszabott bírság összegét 600 000 forinttal csökkentette.
- [8] A jogerős ítélet ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, elsődlegesen annak megváltoztatását, és az alperesi határozat keresetet elutasító részének megsemmisítését, és e körben az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérve. A Kúria a Fővárosi Törvényszék döntését hatályában fenntartotta. Idézte a Kp. 86. § (1) bekezdését, amely szerint az ítéletben a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemről döntést kell hozni, valamint a Kp. 43. § (1) bekezdését, amely kimondja, hogy a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A kereset kiterjesztésére pedig csak a keresetindításra nyitva álló határidőn belül van lehetőség. Döntésében kiemelte a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárásban egyfelől nem vizsgálhatja azon jogi hivatkozásokat, amelyek nem képezték az elsőfokú bíróság eljárásának tárgyát, másfelől az indítványozó felülvizsgálati határidőn túl előterjesztett hivatkozásainak érdemi vizsgálatára sincs lehetőség.
- [9] 3. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett és hiánypótlási felhívást követően kiegészített alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény M) cikk, II. cikk, XII. cikk, XIII. cikk, XV. cikk (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek, valamint a 28. cikk sérelmét állította.
- [10] 3.1. Az Alaptörvény M) cikke kapcsán a 33/2015. (XII. 3.) AB határozatra (a továbbiakban: Abh.) utalva állította, hogy a szerződéskötés és a partnerválasztás szabadságának megsértése eredményezi ezen alapjoga sérelmét. Az Alaptörvény II. cikke azért sérült, mert a támadott ítélet sérti az emberi méltósághoz való jogból levezethető cselekvési szabadsághoz és önkitaljesítési szabadsághoz, valamint a jogi személyt is megillető méltósághoz és önzonosságához való jogot.
- [11] Az Alaptörvény XII. cikk sérelmét korábbi alkotmánybírói döntéseket példaként hozva abban látja az indítványozó, hogy peresztessége esetén képtelen karitatív rendeltetését betölteni, és a megszűnés határára kerülne. Az Alaptörvény XIII. cikkének sérelmét állító indítványelem indokolásaként több más alkotmánybírói döntést is idézve a 11/2020. (VI. 3.) AB határozat érvelését a saját ügyére vonatkoztatva hivatkozik arra, hogy a bírói döntéssel jogellenesen elvonásra kerülő támogatás összege miatt sérül a tulajdonhoz való joga. Álláspontja szerint emellett az Alaptörvény XIII. cikkébe ütközik a tulajdonának jogszerű hasznosításában történő akadályoztatása is, valamint a szabályosan elköltött támogatási összeg visszakövetelése is.
- [12] A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmét abban látja, hogy a hatóságnak az Ákr. 17. §-a alapján hivatalból kellett volna vizsgálnia és észlelnie, hogy munkaszerződésekről van szó, melyekre nem vonatkozik a Kbt., s így a döntőbizottság végső soron hatáskör hiányában járt el. A lefolytatott helyszíni ellenőrzés során a hatóság az aggályait nem jelezte, nem törekedett ezek tisztázására, hozzáállása diszkriminatív volt. Hivatkozott a Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság egy másik határozatára, ahol a jelen ügytől gyökeresen eltérő következtetésre jutott a hatóság. Ez az indítványozó szerint felveti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt sérelmét is.
- [13] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét állította, kiemelve, hogy a bíróság egyáltalában nem adott számot arról, hogy miért kell a vizsgált beszerzéseket egységesen kezelni. Álláspontja szerint a bíróság a Kp. 43. § (1) bekezdését indokolatlanul szűkítő értelmezése megfosztotta őt a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező hatékony bírói jogvédelemtől. Nem volt módja a megállapított tényállást érdemben vitatni, a bizonyítékait előterjeszteni, az eljárásban nem tudta

álláspontját érdemben, joghatást kiváltva előadni. Ezáltal sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való joga is, amelynek alátámasztására az Alkotmánybíróság korábbi határozatait és az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatát idézte. Az indítványozó érvelése szerint a Kp. 43. §-ának téves értelmezése egyben az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét is eredményezi.

- [14] 3.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított kérelemmel kapcsolatban az indítvány nem tartalmaz indokolást.
- [15] 3.3. Az indítványozó a fentiekben említett alaptörvényi rendelkezések mellett utalt az Alaptörvény L), O), R) és a VI. cikkére is, ezekkel összefüggésben azonban kérelmet nem fogalmazott meg, és indokolást sem adott elő arra nézve, hogy milyen módon hozhatók kapcsolatba az üggyel.
- [16] 4. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [17] 4.1. Az indítványozó meghatalmazással eljáró jogi képviselője útján terjesztette elő az alkotmányjogi panaszt, amelynek benyújtására jogosult, mivel az alapügyben felperes volt, ami érintettségét megalapozza. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [18] 4.2. Az indítványozó panaszát az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben terjesztette elő.
- [19] 4.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [20] Az Alkotmánybíróság gyakorlata kiforrott abban a kérdésben, hogy a jogi személynek nincs emberi méltósága, így jelen ügyben az indítványozó az Alaptörvény II. cikk sérelmére nem hivatkozhat [lásd például: 3001/2013. (I. 15.) AB végzés, Indokolás [6]; megerősítette: 26/2013. (X. 4.) AB határozat, Indokolás [180]]. Nem biztosít az indítványozó számára alapjogot az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, bíróságoknak szóló segéd szabály, amely a jogértelmezésre nézve ad iránymutatást [lásd például: 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]; 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]].
- [21] A fentiek tekintetében az indítvány nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt, ezért az alkotmányjogi panasz ezen elemeinek érdemi vizsgálatára nem volt lehetőség.
- [22] Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az Alaptörvény M) cikkéből levezetett szerződési szabadság önálló alkotmányos jogként az Alaptörvény védelmét élvezzi, arra alkotmányjogi panasz alapítható (lásd: Abh., Indokolás [26]). Az Alaptörvény XII. és XIII. cikke, XV. cikk (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány ezen alaptörvényi rendelkezések tekintetében teljesítette a törvényi feltételt.
- [23] 4.4. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az (1b) bekezdés e) pontja alapján a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezésével.
- [24] E feltétel teljesülésének vizsgálata kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást az Alaptörvény XII. és XIII. cikkével, valamint a XV. cikk (2) bekezdésével összefüggésben. Az indítványozó az Alaptörvény ezen rendelkezéseivel kapcsolatos alkotmánybírói gyakorlat felidézésén, illetve az alperes egy másik hasonlóan állított döntésére történő hivatkozásán túl az alapjogsérelmek alkotmányjogi szempontú kifejtésével adós maradt. Az alapjogsérelmet leginkább abban látja, hogy a támadott bírói döntés miatt a kapott támogatást elveszteni, amely megszűnésének veszélyét hordozza.
- [25] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a hatósági, majd később a peres eljárás során is, nem az volt az alapvető kérdés, hogy kivel, miért és milyen tartalmú szerződést kötött az indítványozó. A lényegi kérdés az volt, hogy az indítványozó megsértette-e a részekre bontás tilalmát. Az ellenőrzést végző hatóság azt kifogásolta, hogy a szerződéskötéseket megelőző eljárásrend nem felelt meg az előírásoknak, mert az indítványozó nem folytatta le a közbeszerzési eljárást. Ebből következik, hogy a szerződési szabadság sérelmét állító indítványozói érvek nem hozhatók összefüggésbe az Alaptörvény M) cikk (1) bekezdésének sérelmével.

- [26] „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek azt a rendelkezését, amelyet sérülni vél, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a támadott jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy bírói döntés, illetve nem tartalmazza az »indítványban foglalt kérelem részletes indokolását« [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az elégtelen indokolás miatt akadálya az érdemi elbírálásnak az is, ha a támadott jogszabály, illetve bírói döntés és az Alaptörvény megjelölt rendelkezése között nem állapítható meg összefüggés {3063/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [27]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]; 3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]}.” {3167/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [13]}
- [27] 4.5. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított kérelem vonatkozásában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az nem teljesíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) és f) pontjaiban írt feltételeket, ugyanis a panasz e tekintetben egyáltalán nem tartalmaz indokolást és határozott kérelmet sem.
- [28] Mindezek mellett az Alkotmánybíróság az indítványozó jogalkotói mulasztás megállapítása iránti kérelmével kapcsolatban rámutat arra is, hogy konzekvens gyakorlata értelmében a jogalkotó által mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítását, mint az Alkotmánybíróság által hatáskörei gyakorlása során alkalmazható jogkövetkezményt szabályozza, nem önálló eljárásként. Ebből következően mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére az Abtv. hatálybalépése óta nincs jogszabályi lehetőség {lásd például: 3135/2013. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [19]; 3330/2017. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [29] 4.6. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdésére alapított panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései vonatkozásában felel meg a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek, ezért az Alkotmánybíróság e vonatkozásban vizsgálta tovább a befogadhatóság feltételeit.
- [30] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {lásd például: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [31] 5.1. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jog kapcsán az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog a hatósági eljárás és nem a bírósági felülvizsgálat vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét. A bírósági eljárásra az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozik. „A különbségtétel lényeges, a két alapvető jog ugyanis nem feleltethető meg teljes mértékben egymásnak, más elvárásoknak kell megfelelnie egy bírósági és egy hatósági eljárásnak. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés és a hivatkozott alaptörvényi rendelkezés között tehát önmagában nincs összefüggés. Mindemellett sem az Alaptörvény, sem az Abtv. nem teszi lehetővé az Alkotmánybíróság számára a közigazgatási aktusok közvetlen vizsgálatát, ha azokkal szemben biztosított a bírósági jogorvoslat útja. A közigazgatási hatóságok jogértelmezéses jogalkalmazó tevékenységének értékelése a közigazgatási határozatot vagy végzést felülbíróló bíróság feladata.” {3090/2015. (V. 19.) AB határozat, Indokolás [22]}
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapíthatja ugyanakkor egy bírói döntés alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértése miatt, ha a bíróság egy jogszabálysértő közigazgatási határozatot hagy helyben, ezzel mintegy „elfogadva” az alaptörvény-ellenességet. Az Alkotmánybíróság tehát az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét csak áttételesen, az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntéssel keresztül állapíthatja meg {lásd például: 3071/2017. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [33] Amint arra a jogerős döntés is utal, a közigazgatási határozat felülvizsgálata során a bíróság a kereseti kérelem korlátai között az alperes eljárásának és döntésének jogszerűségét vizsgálja felül. A törvényszék részletesen kitért az indítványozó hatósági döntéssel kapcsolatos, határidőben előterjesztett érveire, megállapította, hogy a döntőbizottsági eljárás során az indítványozó nem hivatkozott a kifogásolt szerződések munkajogi jellegére,

ezzel kapcsolatos érveit csak a peres eljárás során, elkésetten fogalmazta meg. Az indítványozó állításával szemben a jogerős ítélet más relációban ugyan, de kifejezetten vizsgálta, hogy a közigazgatási szerv hatáskörében járt-e el. Ennek során jutott arra a következtetésre, hogy a 2017-ben kötött szerződések esetében a döntőbizottságnak nem volt hatásköre, ezért részben megsemmisítette a hatóság határozatát, egyben csökkentette a kiszabott bírságot.

- [34] A jelen esetben tehát nem merült fel annak a kételye, hogy a közigazgatási döntés alapjogsértő voltát a bíróság elmulasztotta felismerni, s így sérült volna az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése.
- [35] 5.2. Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljárással kapcsolatban korábbi döntéseiben már megfogalmazta, hogy nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {lásd például 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]; 3430/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [19]}.
- [36] A „tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban résztvevő feleknek az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd hasonlóan: 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]; 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [37] Az indokolt bírói döntéshez való joggal összefüggő panaszellel kapcsolatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogerős döntés a kereseti kérelem korlátai között részletesen értékelte az indítványozó határidőben előterjesztett érveit. Kifejezetten kitért arra, hogy miért fogadta el a hatóság álláspontját az egybeszámlálás tekintetében, s jogszabályi hivatkozással alátámasztva indokolta, hogy miért mellőzte az elkésetten előterjesztett jogsérelemi hivatkozások vizsgálatát. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítélete is tételiesen értékelte a felülvizsgálati kérelemben előadott, már az alapügyben is vizsgálat tárgyát képező indítványozói érveket, jogszabályi hivatkozásokat.
- [38] 5.3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló hatékony bírói jogvédelem követelményének és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésén alapuló jogorvoslat-hoz való jog sérelmét az indítványozó abban látja, hogy az eljáró bíróságok a Kp. 43. § (1) bekezdését indokolatlanul szűkítően értelmezték, s a határidőn túl előterjesztett kifogásait érdemben nem vizsgálták.
- [39] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslat-hoz való jog állított sérelmén keresztül valójában a bírói törvényértelmezés helyességét, a bíróságok ezekből levont következtetéseit vitatja, s az alkotmányjogi panasz a számára kedvezőtlen bírói döntések tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját jelenti. Az indítvány azt célozza, hogy a bíróságok által eldöntött tény- és jogkérdéseket felülbírálati bíróságként vizsgálja felül az Alkotmánybíróság, és a támadott döntésektől eltérően értékelje.
- [40] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés *d)* pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {lásd hasonlóan: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; legutóbb megerősítette: 3262/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [53]–[54]}.

- [41] Összességében tehát megállapítható, hogy az indítványozó panaszában a támadott határozatok kapcsán kizárólag törvényességi kérdéseket vetett fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának kritikáját fogalmazza meg, tévesnek tartja az ügyében hozott határozatokat, és valójában egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni [vö. pl. 3346/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [72]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvényellenességének alátámasztására” [3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]].
- [42] 6. Az Alkotmánybíróság a fentiek szerint arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), c) és h) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakra is, azt visszautasította. A visszautasításra tekintettel a jogerős döntés felfüggesztése iránti kérelemről külön határozni nem kellett.

Budapest, 2023. március 7.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1099/2022.

